

Lærerne våre den gang

Uansett hvem vi er, hva vi er og hvor vi er, har vi alle en felles referansebakgrunn fra oppveksten. Og fellesnevneren for oss alle, er lærerne vi den gang hadde.

TEKST: HARALD FEVANG.

Jeg hadde frøken Rachel Evensen som lærte meg bokstavene og gangetabellen, Knut Gregersen som lærte meg om planter (griffelen og arret), dyr og land og ikke minst brøk og grammatikk, og frk. Liv Vabog som lærte meg engelsk. Alt det nevnte har preget mitt liv og mine holdninger i alle år seinere, sammen med lærdom fra lektorene Birkenes, Strømøy, Selåsdal, Ellingsen, Dyrhaug, Lund og Øvrums med flere.

Alle disse lærerne i mine tidlige år har sammen med mine foreldre og øvrige familie lagt grunnlaget for resten av mitt liv. Dette er jo ikke noe spesielt, men gjelder nok for de fleste. Jeg er svært takknemlig for alt det jeg fikk, men samtidig er jeg også svært lite takknemlig for alle de gangene jeg syntes jeg ble dårlig behandlet grunnet skjenn, dårlige karakterer, urettferdig behandling og ikke minst nedlatenhet. Alt i alt må jeg nok likevel innrømme at jeg skylder mange av dem svært mye. Jeg glemmer dem i alle fall ikke så lett. Lektor Ellingsen hadde med sitt nordlandske lynne en fin måte å lære oss engelsk på. Dessuten hadde han vært i det norske flyvåpnet i Canada under krigen. Frk. Wiese var flink i fransk, men svært skarp i kantene mot oss «middelhavsfarere» og ungdommelige «rebeller». Men det vi lærte sitter ennå! Lektor Breiteig ville oss alle det beste. Rektor Øvrums virket ofte bisk, men var et særdeles varmt menneske. Lektor Birkenes ga seg ikke før vi kunne det vi skulle. Magnus Lund viste oss ikke bare intenst inn i kunnskapens verden, men også verdens alvor utenfor skoleveggene.

Jo, vi skylder nok lærerne våre mye. Jeg er i hvert fall takknemlig for deres nitide innsats for å få meg gjennom det jeg oppfattet som ei skolekvern. Det var jo en ungdomstid full av «Sturm und Drang» som lektor Dyrhaug fortalte oss, og det var jo også han som

Lærere som måldommere med stoppeklokke på «Høyeres» idrettsdag på Stadion tidlig sekstital. Fra venstre Eivind Henriksen, Nils Selåsdal, Ingvar Hauge, Åge Ramberg og Grethe Mørk. De to barna foran har vi ikke navnet på, men var nok interesserte tilskuere fra Bugården. FOTO: HARALD FEVANG

meddelte oss at puberteten kunne være en strevsom tid for mange. Bare ordet måtte jeg slå opp i leksikon for å forstå betydningen av. Etter hvert forsto vi det nok på kroppen også, selv om i hvert fall jeg ofte måtte ha mesteparten inn med teskjeer!

Lektorene Leiv Dyrhaug og Erling Birkenes ga meg og mange andre på «Den Høyere Skole» som det het, alt det de hadde av kunnskaper i henholdsvis språk og realfag i tiden 1956 til 1962. Herved er de takket! FOTO: ARKIV

TØR OG NÅ

Lærere på Sandefjord Yrkeskole som servitører på skoleavslutning 1961. Foran fra venstre: maskinlærer Erland Erlandsen og elektrolærer Gunnar Nilsen. Bak fra venstre spesial-lærer fra Holmsens Sølvarefabrikk Thor Knudsen, Kåre Revfem, Agnar Olav Haugen, fru Børresen, Oddvar Bjerkseth, Rolf Stenersen og Gudmund Uldal.

FOTO: HARALD FEVANG

Skolestyrer Oddbjørn Hole på Haukerød var en streng og myndig lærer i årene etter krigen. Bildet viser en skidag for Haukerød Skole rundt 1963 der Hole med termos og kaffe, i knickers og beksømstøveler, parkas og runarue passer på sine elever med nummer på brystet. Disse tidligere elevene er vel i dag cirka 60 år og besteforeldre til barn i samme alder som de selv var dengang!

FOTO: HARALD FEVANG

Kongensgate

TEKST: ROGER DAVIDSEN

FOTO: OTTO AAGESEN

Kongensgate ble anlagt etter bybrannen i 1900. Den het tidligere Langgaten og gikk før brannen nesten parallelt med den nåværende. Den endte da ved Kjærlighetstorget, omtrent der Byparken ligger i dag. Postkortet til venstre er fra Kongensgate rundt 1950, og motivet er hentet fra området rundt nr. 16 der Dressmann holder til i dag. Tidligere hadde Dobloug forretning her. Vis å vis denne kjedebutikken holder i dag Privatmegleren til i tidligere Arne Andresens lokaler. På postkortet lå radioforhandler/elektrisk forretning Noer Sørensen her, ved siden av tannlege A. Verde som drev her fra 1935 og frem til 1985. Bortenfor var William Larsens butikk som drev med leketøy og kortvarer. I dag er denne delen av Kongensgate en bilfri gågate.

SANDEFJORD LOKALHISTORISKE SENTER

på Pukkestad gård

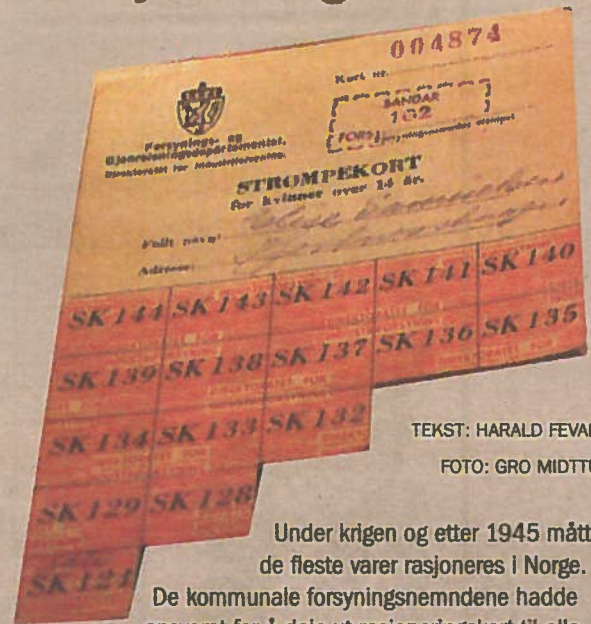
Har du bidrag til denne siden?

Levér det i avisresepsjonen mrk. Lokalhistorisk senter. Bilder merkes med hvem, hva, hvor, når og helst med en liten beskrivelse. Husk navn og adr. på utåner. Har du elektronisk stoff, send det til: lokalhistorie@sb.no

Sandefjord Lokalhistoriske senter Info-gruppe: består av redigerer Harald Fevang og medarbeiderne Kirsten Wang Henriksen, Otto Ågesen, Roger Davidsen, Ragnar Iversen, Tore Sandberg, Bjørn Hoelseth, Dag Ingemar Børresen, Sven Erik Lund, Gro Midttun og Bjørn Marum Olsen. Kontaktperson: Sven Erik Lund, tlf. 928 27 154 - sv-er-lu@online.no

Saker
og ting
som setter
minnene
i sving

Rasjoneringkortene

TEKST: HARALD FEVANG

FOTO: GRO MIDTTUN

Under krigen og etter 1945 måtte de fleste varer rasjoneres i Norge. De kommunale forsyningsnemndene hadde ansvaret for å dele ut rasjoneringskort til alle voksne personer slik at ingen varer ble skjevt fordelt. Fru Samuelson i Leikvollgata 54 fikk i sin tid utdelt dette kortet slik at hun kunne kjøpe sine damestrømper. Siden det fortsatt er flere slike «merker» igjen i 2011 viser dette at hun ikke rakk å handle sin «kvote» av denne knappe varen før damestrømpene ble frigitt i markedet for 60 år siden.

MS THORSCAPE

TEKST: RAGNAR IVERSEN

FOTO: THOR DAHL ARKIVET

MS «Thorscape», innkjøpt i 1940, ble den første som bar dette navnet. Hun hadde en lang og besværlig fødsel. Hun ble sjøsatt som «Trento» i 1920 ved International Shipbldg. Co., Pascagoula, Mississippi, USA for US Shipping Board. Hun gikk rett i opplag fra beddingen, kun halvferdig. Redningen kom i 1940 da det Panama baserte selskapet Frango Corporation (A/S Thor Dahl, Sandefjord), Panama forbarmet seg over denne «grimme ælling», og ferdigstilte skipet under navnet «Phila» i 1941. Den allerede monterte dampmaskinen ble nå erstattet av diesel motorer. Antagelig var ikke disse motorene tilfredsstillende, og i 1946 fikk hun igjen nye fremdriftsmotorer. Disse var av fabrikatet Fairbanks og var fra 1932. Skipet ble overført til Bryde og Dahl's Hvalfangerselskap A/S / A/S Thor Dahl), Sandefjord 14/06-1948, og fikk navnet «Thorscape». Allerede i 1950 ble hun solgt til S/A Activ & S/A Ledaal (Brødrene Olsen), Stavanger som overtok 20/12-1950, og omdøpte henne «Ledaal». I 1953 ble hun solgt utenlands og nye eiere ble Montemar S.A. Comercial y Maritima, Uruguay. Hun fikk navnet «Sudemar». Der var hun til hun ble hugget i Bilbao i Spania hvor hun ankom 15/02-1974.